

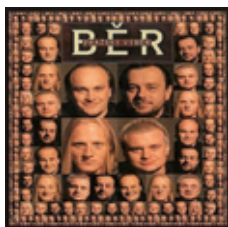
Michael

Kocáb

Kdybych začal před naším rozhovorem představovat Michaela Kocába a jeho nejen hudební minulost, museli bychom asi několik stran Autor in přidat. Když jsem procházel některé z posledních rozhovorů s ním ve všech médiích, málokterý byl o hudbě. Ale my se s ním o ničem jiném ani bavit nemůžeme...

/ ZASTUPOVÁN
OD ROKU 1980
/ ČLEN OSA
OD ROKU 1992
/ NA OSA MÁ HLÁŠENO
263 DĚL

text: PETR SOUKUP
foto: ROMAN ČERNÝ

// Pro mě i Michala Pavlíčka je celá deska Běr možná nejlepší deska Pražského výběru.

// Dovolím si začít rovnou od nás. Jaký je váš názor na OSA?

Nechci, aby to znělo jako lezení do zadku, ale to je opravdu jedna z posledních možností, jak si může hudební autor vydělávat na živobytí. To platí samozřejmě i v případě zahraničních autorských svazů. Ale sleduju, že kolem systému přerozdělování autorských odměn jsou stále šarvátky, což chápu, každý autor je jiný.

// Umíte si představit, že by OSA nebyl?

Neumím. Nevím, jak bych si dokázal ohlídat provádění mé hudby. To není možné. Muselo by vzniknout několik malých „os“ a každá by zastupovala někoho jiného. To by se těžko zvládalo. Té administrativy je hodně a OSA s tím má obrovské zkušenosti. Jak dlouho, že už existuje?

// 95 let.

No prosím! Někdy se možná přihlásím do komise nebo dozorčí rady OSA. Já například zastávám názor, že mnozí zpracovatelé a aranžéři mohou být vlastně i spoluautory. To se asi všem autorům líbit nebude, ale pokud přinesou do instrumentace mnoho dodatečných nápadů, mají na skladbě podíl. Pokud je však particell připraven detailně, pak to samozřejmě neplatí. Musí se to porovnávat případ od případu.

// Kdo z českých skladatelů vás baví, nebo koho si vážíte?

To je jednoduchá odpověď. Například Antonín Dvořák a jeho Stabat Mater nepřestane být moderní nikdy. To je neskutečně vymakaná záležitost. Samozřejmě i Bedřich Smetana, i když je to všechno starší hudba. Filmová hudba jen ve velmi ojedinělých případech může dosáhnout takové úrovně. Baví mě také Leoš Janáček, i když je hodně specifický. Jo a ještě ten... sáprlote, teď si nemůžu vzpomenout, celý život ho poslouchám. Tak mi zkuste pomoci.

Otvírám wikipedii a čtu všechny možné významné skladatele, nikdo z nich to není.

No tak nic. Snad si vzpomenu. Inspiroval mne pro kompozici mých fanfár, které zněly dlouhá léta při výměně strážní na Pražském hradě. Mimochodem z OSA jsem za to nikdy nic nedostal.

// Opravdu? A kde je chyba?

No jo, já jsem ty fanfáry asi nenahlásil.

// Musím se přiznat k jedné věci. Pražský výběr je pro mě taneční kapela. Ale když to někde řeknu, tak jsem bit. Pro mě jste převážně skladatel taneční hudby.

Tak to je fajn! Taneční hudbu taky miluju nejvíc. Pražský výběr není hrozící kapela. Rock nebo bigbít používáme samozřejmě nejčastěji, ale občas se objeví i groovy. Mám moc rád J.A.R. a Monkey Business. Bohužel jsem funkky zas tolik ve Výběru neprosadil. Jenom na desku Běr.

// Skladba Ženatej, tu mám nejraději.

Ta je také má oblíbená. „Let’s dance na kredec!“ Pro mě i Michala Pavlíčka je celá deska Běr možná nejlepší deska Pražského výběru. Ještě je tam jedna skladba, která hodně šlape.

// Tajtrló.

Ano! To je ona.

// Do konce roku by vám prý měl vyjít komplet vašich alb u Supraphonu. Bude to?

Do konce roku to už nestihnou, protože je s tím více práce, než jsem čekal. Ale už jsme dohodnuti na jaro příštího roku. Letos jsem vydal kromě Aftershocku ještě 3 CD – Best Of. Na jaře vyjde dalších 8 CD zaměřených na moji vážnou, jazzovou a filmovou hudbu, ale ty budou vesměs nové. Teprve později vydám komplet svých alb a také alb Pražského výběru. Když jsem to všechno přepočítal na formát klasického CD, je to přes 40 alb. To by si najednou nikdo nekoupil.

// A když jsme u toho. Kdy by měl vyjít nový Výběr?

Michal Pavlíček se teď dal do natáčení nového CD Stromboli a CD Pražského výběru tlačíme před sebou. Tím, že to už děláme jen pro radost

a spousty věcí jsme již dosáhli, tak tolik nespěcháme. Chceme udělat novou desku, určitě! Chceme se také pokusit o celovečerní film Pražákům je tu hej II. Tam shrneme naši životní story a nevyhneme se také dočasnému rozchodu. Samozřejmě každý z nás tam bude mít jiný pohled, to se ve filmu také projeví.

// A ta sólová?

Tu už mám skoro hotovou. Zpívá tam Matěj Ruppert, dcera Natálka, Radek Banga. Hraje Glenn Proudfoot, Klauda a Richard Scheufler. No už to musím dodělat. Letos toho bylo hodně.

// Když jsem jel na náš rozhovor, tak jsem si pouštěl album Idiot od Vladimíra 518. Vy na tomto albu hostujete. Bává vás česká rapová scéna?

Já s tím mám trochu problém – tedy, abych byl přesný, mám problém s češtinou. Například Eminemův rap mám rád, ale jakmile se rapuje česky... pořád si na to nemůžu zvyknout. Afroameričani ví, že ta řeč, to frázování, má obkreslovat rytmus. Angličtina je taky mnohem rytmičtější. A problém mám často také, když se zaposlouchám do smyslu textu. Slangová slova mne neuchvátí, z toho už jsem vyrostl, obsah bývá někdy dost klišoidní. Jsou ale i výjimky, jako ve všem.

// Sedíte u YouTube?

Jo. Moje děti mě občas na něco upozorní, tak to sleduji. Například mám rád francouzskou elektroniku, anglický rock, americký rap a hlavně funky. Ale dělat něco v taneční hudbě po Jacksonovi je těžké. Miluji Earth Wind and Fire a toho kluka, jak zpívá ten koncert v dešti.. jak se jmenuje?

// Jay Kay a jeho skupina Jamiroquai.

Přesně! On je zvláštní fenomén. Hltám ho.

// Filmová hudba. Skládáte pro film?

Nyní začínám skládat hudbu k filmu o Janu Husovi. Točí ho Jiří Svoboda, kterého si jako režiséra velmi vážím. Slyším kolem sebe, že to zatím dopadá velmi dobře.

// Na koncerty chodíte v Česku, nebo jezdíte ven?

V Česku. Jen jsem tu nechytl Alice Coopera, tak jsem jel do Německa. Na Earth Wind and Fire bych jel kamkoli. Dnes už sem ale skoro všichni jezdí.

// Jen Prince tu ještě nebyl.

To je pravda. Toho miluje moje dcera Jessika a hned, jak se objeví, už jsme tam. Je to nevypočitatelné. Já byl třeba na Madonně, ale před

// Nyní začínám skládat hudbu k filmu o Janu Husovi.

// Morricone se sebral, zavřel se do místnosti sám a za 45 minut napsal úžasnou věc. Pak se to rychle nakopírovalo a za půl hodiny se to natáčelo.

polovinou už jsem šel kouřit. Nevzalo mne to. Přitom ji uznávám, ale... bylo to trochu karaoke.

// Chodíte i na koncerty klasické hudby?

Moc ne. Tu spíše poslouchám doma. Hodně toho znám a mám problém poslouchat skladby stále dokola. Miluji například *Mou vlast*, slyšel jsem ji snad 100x, ale na koncert už bych na ní nešel. Jsem odchován bigbitem a společenský oblek a taková ta vznešená nálada mne odrazují. Baví mě se připlést spíše, když se něco tvoří. Mám velký zážitek, když tu byl Morricone, točil hudbu do nějakého filmu. Režisérovi chyběla jedna smyčka, část hudby. Morricone se sebral, zavřel se do místnosti sám a za 45 minut napsal úžasnou věc. Pak se to rychle nakopírovalo a za půl hodiny se to natáčelo.

// Nelákalo vás někdy...

Jéžíšmarjá! Bohuslav Martinů – to je ten skladatel, na kterého jsem před tím zapomněl. No to je ostuda.

// Nelákalo vás někdy hrát s Výběrem a s orchestrem dohromady?

Já jsem žák Ilji Hurníka. On mi tu lehce zpovrchnělou vážnou hudbu, mám tím na mysli rychlovýrobu orchestrálních doprovodů ke

známým hitům, neustále vymlouval. A povedlo se mu to. Většinou mě tyto kombinace nebaví. Zappa to třeba používat uměl, ale on byl génius. To se to pak skládá! Naše skladby by musely být pro orchestr už přímo složené. Nicméně zrovna v této době ve Zlíně budou hrát Pražáci a Rasisti s doprovodem orchestru a jsem na to velmi zvědav. Třeba to bude zrovna ten povedený případ.

// Víte, kolik vlastně klávesových nástrojů?

Vím, mě totiž vykradli a sebrali mi všechny nástroje z mládí: Arp Odyssey, Moog Liberation, DX7 atd. Teď jich mám už jen asi 7.

// Děláte ve vašem studiu i producenta jiným interpretům?

Ne. Nemám na to trpělivost. Produkuji jen vlastní věci a CD Natálky. David Koller prosazuje myšlenku významného producenta, já se k tomu ještě nedostal. Ale věřím mu. Je to důležité.

// Takže skupině Monkey Business jste to studio pronajal?

No... řekněme spíše půjčil. Teď studio půjčuju skvělému harmonikáři Vojtovi Szabó a trochu mu také pomáhám.

// Sledujete současná česká média a hudební prostor?

Ano, ale kdybych měl více času, tak se ho pokusím ovlivnit. Chybí mi žánrové pořady. Česká nekomerční, ale o to kvalitnější hudba je vesměs Popelkou. Snad se ČT Art vyvine a dá hudbě více prostoru. Ve výsledku jsem tedy upnutý na soutěže jako Československo má talent, X Factor atd. – zajímají mě noví interpreti.

// Odbočím jinam. Pirátská strana...

Uf... nevím, jaký mají politický program, ale pokud odpovídá názvu strany, tak svou filozofií ruší PROFESI hudební skladatel. Čím více se etabluje internetová zlodějna, tím méně skladatelů a interpretů se může hudbou živit. Pirátství je prostě rakovinou tvůrčího procesu. Vydavatel – až na výjimky – náklady na tvorbu nového alba nezaplátí. A když se pak ani neprodá, musíte si jít půjčit na nové album od matky. O nás už nejde, ale mladé kapely na tenhle systém doplácí.

// Má Čech šanci uspět v zahraničí?

Naše angličtina nikdy nebude znít jako od rodilého mluvčího. Ve vážné hudbě to nevádí, ale v populární ano. Ale kdokoli říká, že nemá ani cenu se pokoušet prorazit, tak podkopává sám sebe. Má to cenu a jednou se to povede. Máme spoustu skvělých muzikantů.

// Co byste si chtěl splnit?

Natočit jednu desku pro jazzový bigband. Udělal jsem si pro sebe kategorii – atomový jazz. Je to v podstatě rocková rytmika a superpřesný a výbušný bigband. Začínal jsem u Milana Svobody, natáčel s JOČRem a vždy jsem byl u vytržení. Taky byl výbornej Karel Krautgartner. Jazz je krásná věc a když hraje kapela velkobigbandové funky, úplně se pomínu. Na špici mé pyramidy v oblasti populární hudby bych dal Earth, Wind and Fire, Beatles a Jacksona. Ve vážné hudbě by to byl Igor Stravinskij. /

// Česká nekomerční, ale o to kvalitnější hudba je vesměs Popelkou.